

توانایی مورد نیاز و قابل توصیه:

این رشته ریاضیات است و همچنین فیزیک و شیمی تا حدودی لازم می باشد و البته همین جا لازم است توصیه شود که دانش آموزان اگر در درس زبان فارسی ضعیف هستند، وارد این رشته نشوند چون بیشتر دروس این رشته به زبان انگلیسی وابسته می باشد.

دانشجوی این رشته باید آمادگی کار در کارخانجات را داشته باشد. مهندسی هوافضا یک رشته فنی است و عموماً کسانی که وارد رشته های فنی می شوند، باید آمادگی کار در کارخانجات را داشته باشند و همچنین باید افراد قوی و دارای پشتکار وارد این رشته بشوند تا به یاری اراده قوی خود در پیشبرد این رشته نوپا موفق گردند.

دروس تفصیلی این رشته

آینده شغلی:

یک مهندس هوافضا علاوه بر شرکت‌های هوایی و هواپیمایی، در نیروگاهها، صنایع نفت و گاز و صنایع خودروسازی فرصتهای شغلی خوبی دارد. با داشتن تجربه و دانش لازم، مهندس هوافضا می‌تواند در بخش تحقیق و توسعه این نوع شرکت‌ها مشغول به کار شود.

سازمان صنایع هوایی (سافت و تعمیرات اساسی انواع پرنده‌های نظامی و تجاری)

۱- شرکت صنایع هواپیماسازی ایران

۲- شرکت پنها (بزرگترین پشتیبان تعمیرات سنگین ناوگان بالگردهای کشور)

۳- صنایع هوایی قدس (طراحی، سافت، ارائه خدمات گسترده پس از فروش انواع پهپاد و

پرنده‌های بدون سرنشین، تولید و بهسازی انواع ملخ، پترهای نبات و پترهای فرود خودکار و غیره)

معرفی:

هدف تربیت کارشناس در صنایع هواپیما و هلیکوپترسازی و فردی آشنا به مقدمات و اصول مهندسی هوافضا است. طول متوسط دوره ۴ سال است. دانشجویان موظفند ۳ واحد پروژه بگیرند و ۲ تابستان در دفاتر مهندسی صنایع مربوط کارآموزی کنند. فارغ‌التحصیلان قادر مورد نیاز مسابقات، طراحی، تحقیقات و ساخت صنایع مختلف هواپیمایی، هلیکوپترسازی، موشکی و صنایع دیگر را تامین می‌کنند. مهندسی هوافضا مجموعه‌ای از علوم و توانایی‌های علمی و عملی در زمینه تحلیل، طراحی و ساخت وسایل پرنده نظیر هواپیماها، پرنده‌ها، گلایدرها، موشک‌ها و ماهواره‌ها است. این رشته بر چهار پایه آیرودینامیک ۱، جلوبردنگی ۲، مکانیک پرواز ۳ و سازه‌های هوافضایی استوار است

